

ದಾವಿಲೆಗಳಿವೆಯಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು.

ಉರಜನರ ಎದುರಲ್ಲಿ ಮೊದಿನ್ನನ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಹತ್ತ ಇರ್ಲೇ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನಾದರೂ ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ ಅಂದರೆ ಇಮಾಂ ಸಾಬರ ಉಂಟಾವುದು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರು ಅನ್ನೋದು ಇತ್ತುಧ್ರು ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಕೆಲವರು ಪ್ರೇಸಿಡೆಂಟರ ಎದುರು ವಾದಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿದರು.

‘ಉರಜನರ ಎದುರು ಮೊದಿನ್ನನ ವಿಚಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಥರ ಆಗಬಾರದು. ಮೊದಿನ್ನಾಗೆ ಏನೇನೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮಾರಲ್ಲ’ ಅಂತ ಪ್ರೇಸಿಡೆಂಟರು ಪರತ್ತು ಹಾಕಿದರು. ‘ಹಂಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಇರಲ್ಲ’ ಅಂತ ರಾಮಣ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮೇಲೆ ಮೊದಿನ್ನನ ಕರೆಸಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಪ್ರೇಸಿಡೆಂಟರು ಒಬ್ಬಿದರು.

ಮರುದಿನ ಸಂಚೇ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹನುಮಂತರಾಯನ ಗುಡಿ ಮುಂದೆ ಮೇಗೊಬ್ಬರಂತೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಸಭೆ ಶುರುವಾಗೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಂತೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಜಿಂಝೋರ್ಡಾರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದರ್ದು ಉರಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಇದು ನಮೂರಿನ ವಿಷಯ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ’ ಅಂತ ಪ್ರೇಸಿಡೆಂಟರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕರು ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

‘ಹೊಸಳ್ಳಿಮುನ ಗುಡಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡೋರನ್ನ ಬರಬೇಡಿ ಅಂದೇ ಹೇಗೆ?’ ಅಂತ ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಅವರು ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಅನ್ನೋ ಬಗೆಯೇ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಮಾತುಕೆ ಆಯಿತು. ಕೆಲವರು ಧೂನಿ ಎತ್ತಿರಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಪರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹಿರಿಯರು ಒಬ್ಬಿದರು. ಇವ್ವೆಲ್ಲಾ ಅಗಿ ಸಭೆ ಶುರುವಾಗೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಸ್ತಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು.

‘ನೀವು ಏನು ಕೇಳ್ಳೋರೂ ಕೇಳಿಬಹುದು...’ ಅನ್ನುತ್ತ ಮೊದಿನ್ ಎಧ್ನ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಅದು ಉರಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇವ್ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಅಕ್ಕಾ, ನೀವು ಕೂತುಕೊಂಡೇ ಮಾತಾಡಿ...’ ಅಂತ ರಾಮಣ್ಣ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬೇಡ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ.

‘1949ರಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟೋಳೆ ಮೊದಲು, ಆತ್ಮಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟಿನಿಗೆ ವರದೆಕರೆ ಭೂಮಿ ಮಂಜಾರು ಮಾಡಿತ್ತು. ಇದು ಮಂಜಾರಾತಿ ಪತ್ರ. ಇದು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪತ್ರ. ಇದು ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಚೆಕ್ಕಪ್ಪ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಪಾರೀವಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ 37 ಗುಂಟೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಘಾತಿ ಶಾತೆ ಆಗಿರು ದಾವಿಲೆ ಪತ್ರ. ಉಳಿದಧ್ನಾ ನಮ್ಮ ಶೌಕತ್ತಾ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಿಂದಿ. ಇವು ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟಿದ ರಸೀದಿಗಳು’ ಅಂತ ಎಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತೋರಿಸಿದ. ‘ಇವೆಲ್ಲ ಜೀರಾಕ್ಸ್ ಕಾಗಿಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಬರಿಜನಲ್ಲಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ...’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತನ್ನೆದುರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

‘ನಮ್ಮ ಉರಿ ಯಾವುದು ಅನ್ನೋದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ, ಚೆಕ್ಕಪ್ಪ ಈ ಹೊಸಳ್ಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂದರು ಅನ್ನೋದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋ ಮೊದಲು ಅಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಸಿದ್ದವನಹ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರಂತೆ. ನಮೂರು ಯಾವುದು ಅಂತ ಒಂದು ಸಲ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚೆಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಣ್ಣ ಹುದುಗಳಂತೆ. ನಂಗೇನೂ ನೆನಿಬಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು.

ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಈ ದೇಶದವರೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಕೆಲವರು